

Som bekjendt vare Meningerne om Nødvendigheden af at forbyde Brugen af Stenolie i Stalde og lignende Steder meget delte ved Behandlingen i 1881.

Uagtet det daværende Flertal i Udvalget ikke turde gaa med til at anbefale en saadan Bestemmelse, da man forment, at dette Forbud dels ikke kunde overholdes, dels maatte vække Misfornoielse, eftersom Brugen af Stenolie nu en Gang var bleven saa almindelig, blev Paragrafen dog vedtaget af Landsstinget i den Stikelse, hvori den nu foreligger. Nærværende Udvalgs Flertal har, om end ikke uden Betænkelse sluttet sig til denne Affattelse, idet det dog ved den gjorde Tilføielse ikke vil udelukke Brugen af disse let antændelige Stoffer, naar det kan lykkes at opfinde Qvater som ere faesfri.

Det har endelig været under Overbetelse i Udvalget om der lod sig finde en anden Form for Tilsynet; og Udvalget med Undtagelse af Hauerølev er enedes om den nedenfor motiverede Vædring.

Udvalget indstiller saaledes Lovforlaget til Vedtagelse med følgende Vædringer, som saavidt de ikke nedenfor motiveres, maa betragtes som Redaktionsændringer.

Til § 2.

Det maa anses for en Forglemmelse, naar Metal, som blandt Andet i Form af Sern- og Zinkplader, ikke at tale om Bly- og Kobberplader, anvendes til Tagdækning, ikke er medtaget.

Vædringsforslag Nr. 4 sigter til Afhjælpning heraf.

Til § 5.

Den Del af Storstenen, som er udsat for Veirigtets Paavirkning bør være af helbrændte Sten (Vædringsforslag Nr. 7.)

Til § 6.

Som det vil ses af Bemærkningerne, afviger denne Paragraf bethdeligt fra Lovforlagets tidligere Redaktion, idet Forvædringerne i alle Retninger ere stærkede og endog Dampkedler forbudt under brandfarligt Tag.

Til disse Bestemmelser kan Udvalget slutte sig, men ser dog ingen Betænkelse ved at tillade Anbringelse af Dampkedel til Landbrug under Straa- eller Spaantag, naar Væg og Loft i Kedelrummet ere af Mur eller Jern — alt saa uantændelige — og Fyrstedet tilstrækkeligt fjernet fra Taget. (Vædringsforslag Nr. 13.)

Til § 7.

Den i Vædringsforslag Nr. 15 omtalte Forholdsregel, som i flere Dele af Landet er i Brug, afhjælper paa en let og billig Maade Faren ved de uundgaelige Revner i Vagerovne.

Til § 11.

Ved Vædringsforslag Nr. 16 afstjæres Brugen af Belysningsgas ikke.

Til § 15.

Under 1ste Behandling blev det fra flere Sider gjort gjældende, at det lokale Tilsyn, Sognefogden, ikke altid kan anses for tilstrækkelig sagtyndig. Sognefogden er udnævnt til sin Gjerning som saadan, under en hel anden Forudsætning, og Udvalget formener derfor, at et hensigtsmæssigt Tilsyn bedst opnaas ved at Amtmanden, efter at have modtaget Erklæring fra vedkommende Sogneraad, udnævner Tilsynsmanden, og stiller derfor Vædringsforslag Nr. 21.

Til § 1.

Windretallet (Hauerølev) kan ikke erkjende Principet for rigtigt, som findes udtrykt i Lovforlagets § 1, idet den der foreslaaede Tækkemaade saa langt fra er almindelig, navnlig for Syllands Vedkommende, at den tværtimod forekommer kun spredt og da hovedsagelig over Udgangsbøre, hvor Sikkerhedsforanstaltning bliver anvendt, og Grunden, hvorfor den ikke anvendes mere, er dels, fordi Bindingen af Straatag med Serntraad er mere end dobbelt saa dyr end de almindeligt brugte Halmstimer, og dels kan Taget ikke bindes tilstrækkelig fast med Serntraad uden ved Brug af Tækketjæppe, hvilke sidste ikke haves til Raadighed i denne Landsdel, og skal Serntraad anvendes i